

der jeg meget, meget gerne indforståede blikke ikke blot til fru Henriette Kjær, men bestemt også til fru Inger Støjberg.

Men jeg vil sige, at jeg gerne vil gå videre end det at sende indforståede blikke til fru Henriette Kjær og fru Inger Støjberg, for jeg vil gerne efter at have sendt disse indforståede blikke tilføje, at der i disse år er et historisk godt forhold mellem Venstre og De Konservative, og det er selvfølgelig en kilde til stor frustration hos oppositionen, som intet fælles har at byde på. Det må selvfølgelig være frustrerende at se, hvor godt det går i samarbejdet i regeringen og med vores samarbejdspartnere i Folketinget.

Det, der er kendsgerningen, er, at vi i et godt og tæt fællesskab har sat dagsordenen siden 2001. Vi har siden 2001 fået gennemført omfattende reformer, som jeg beskrev det tidligere i dag, og nu har vi med det nye regeringsprogram, »Mulighedernes samfund«, sat nye mål for de kommende års arbejde.

Kl. 19:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger, og jeg læser lige navnene op her: fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Villy Søvndal, fru Line Barfod, hr. Anders Samuelsen, fru Margrethe Vestager, hr. Jens Peter Vernersen, hr. Rasmus Prehn, hr. Morten Bødskov, hr. Eigil Andersen og fru Marianne Jelved.

Den første er fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 19:46

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg beklager selvfølgelig, hvis statsministeren ikke blev hensat i en følelse af lykke, da vi tog ordet på Folketingets talerstol i dag. Det er meget beklageligt.

På den anden side kan man sige, at det sådan set heller ikke var meningen, for meningen var jo at forsøge at give et billede af, hvad der egentlig foregår ude i virkeligheden. For det virkede på statsministerens tale, som om han var meget tilfreds, faktisk utrolig tilfreds med sig selv og sin egen indsats, og på en eller en måde havde glemt, at der for bare 9-10 måneder siden blev givet ganske store løfter til vælgerne, løfter, som de nu må sidde tilbage og være meget skuffede over ikke at have fået indfriet.

Det var meget tydeligt, hvad statsministeren sagde. Han sagde meget tydeligt, at vi ikke længere kunne byde vore børn, at de skulle gå i nedslidte skoler med utidssvarende klasselokaler, dårligt indeklima og uhumske toiletter; det kunne vi ikke længere byde vore børn. Hvad er der

egentlig sket? Er der ændret så meget som en tøddel på de forhold, vi ikke kunne byde vore børn?

Kl. 19:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det statsministeren.

Kl. 19:47

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at jeg ikke på nogen som helst måde har udtrykt tilfredshed med mig selv, for det forbyder min beskedenhed mig. Men jeg har udtrykt tilfredshed med udviklingen i samfundet.

Jeg står fuldstændig ved det, jeg sagde før valget. Jeg synes, at det er uholdbart, hvis vore børn og unge skal gå i skoler med uhumske toiletter, utidssvarende klasselokaler og forældet undervisningsmateriale. Det skal gøres bedre, og det er grunden til, at regeringen har sagt: Nu etablerer vi en kvalitetsfond, der skal bruges til at finansiere massive investeringer i modernisering af bygninger, nye sygehuse, skoler, ældreboliger og daginstitutioner. Og jeg vil gerne understrege, at det løfte agter vi at holde. Hvert år vil der blive afsat penge inden for den ramme, som nu samfundsøkonomien kan klare, og efter hvor mange håndværkere der er til rådighed til at lave arbejdet.

Men jeg vil sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at det løfte bliver opfyldt, og det vil det blive hvert år i aftaler med kommunerne.

Kl. 19:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Helle Thorning-Schmidt for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:48

Helle Thorning-Schmidt (S):

Man kan jo sige, at regeringen og statsministeren nu har haft 7 år til at gøre noget ved det, så det er lidt en falliterklæring at stå efter 7 år og konstatere, at der stadig er uhumske toiletter. Men det er sikkert også Socialdemokraternes skyld ligesom alt muligt andet.

Men kunne statsministeren ikke bare starte med næste år? Altså, 2009 er da et udmærket år at starte. Og har statsministeren sørget for, at man kan leve op til de løfter, man på den meget præcise måde har givet vælgerne? Vælgerne må jo forvente, at der nu vil ske noget. Bliver der egentlig i finansloven for 2008 og 2009 én eneste krone til at gøre op med uhumske toiletter?

Hvis man skal forstå Venstreborgmestrene og sådan set også de konservative borgmestre lige i øjeblikket, så mener de, at der er tale om et